

هو الأبهي الأبهي

ای بهمن از خدا بخواه که چون ابر بهمن گوهرفشان گردی و چون صحن چمن گلشن یزدان شوی و گل و ریحان پیروزی نظر عنایت از ملکوت احدیت شامل و دریای عطا پرموج و مقدّس از ساحل نامهات خوانده شد و مضمون معلوم گردید در خصوص نامه‌های پیغمبران سؤال فرموده بودید که با وجود کثرت انبیا در قرآن معدودی قلیل عبارت از هشت نفر مذکور حتّی حضرت مه‌آباد و زردشت مذکور نه و حکمت این چه چیز است بدان که در قرآن بیست و هشت پیغمبر بظاهر مذکور ولی فی‌الحقیقه کلّ مرموز زیرا از برای مظاهر مقدّسه دو مقام است مقام توحید و مقام تحدید در مقام توحید حقیقت واحده هستند در این مقام می‌فرماید لا نفرّق بین احد من رسله مثلش مثل شمس است هرچند مطلع و مشارق متعدّد است ولکن شمس واحد است که مشرق و لایح از کلّ است در اینمقام ذکر هر یک از انبیا ذکر کلّ است نام احمد نام جمله انبیاست و مقام دیگر مقام تحدید است و آن بحسب مراتب و شئون مظاهر مقدّسه است در اینمقام می‌فرماید تلک الرّسل فضّلنا بعضهم علی بعض مثل اینمقام مثل بروج است که آفتاب را در هر یک از آن تأثیری خاصّ و درجاتی از حرارت مختلف است چنانکه آفتاب را در برج اسد نهایت حرارت حاصل و در برج دلو و حوت حرارت معتدل پس معلوم شد که ذکر بعضی از انبیا عبارت از ذکر کلّ است در این مقام چیزی بخاطر رسد که مادام چنین است چرا کفایت بذکر یک نفس از انبیا نشد و بس حکمت ذکر بیست و هشت چه چیز است این معلوم است که نظر بحکمت‌های بالغه الهی در زمان ختمی‌مآب روحی له الفداء و قوعاتی دست میداد و بمقتضای وقت و اقتضای حال وقوعات پیغمبران سلف نازل میشد و بیان میگشت لهذا ذکر بعضی از پیغمبران و وقوعات ایامشان نظر بحکمت بالغه در قرآن عظیم شد و چون مقام نبوت مقام افاضه و استفاضه است و در عالم خارج مثال مجسمش کوکب قمر مکرم است و ماه را در دور فلکی بیست و هشت خانه محقق اما حضرت مه‌آباد و حضرت زردشت در قرآن تلویحاً مذکورند و نفسی تا بحال پی‌نبرده چنانچه اصحاب رس و انبیائشان ذکر نموده و این رس رود ارس است و این پیغمبران ذیشان متعدّد بودند از جمله حضرت مه‌آباد و حضرت زردشت بود و البهآء علیک ع ع